ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Πρεσβεία της Ελλάδος στη Ρώμη
Γραφείο Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων

Συνέντευξη στην ιταλική Avvenire[1] παραχώρησε ο Ι/ Υπουργός Επιχειρήσεων και Made in Italy, κ. Urso, στο πλαίσιο της διαφαινόμενης κρίσης ανταγωνιστικότητας της Ιταλικής και Ευρωπαϊκής βιομηχανίας. Αφορμή αποτέλεσε αφενός το προτεινόμενο σχέδιο αναδιάρθρωσης της εταιρείας Electrolux, το οποίο προβλέπει περίπου **1.700 απολύσεις στην Ιταλία** και κλείσιμο του εργοστασίου στο Cerreto d'Esi, και αφετέρου το μέλλον της ιταλικής χαλυβουργίας Ilva, η οποία βρίσκεται αντιμέτωπη με κρίσιμες αποφάσεις σχετικά με την περιβαλλοντική συμμόρφωση[2], την αναζήτηση επενδυτή και τη διασφάλιση της συνέχισης της παραγωγής χάλυβα.
Από συνέντευξη συγκρατούνται ακόλουθα:

-Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών (ETS). Ο Υπουργός Επιχειρήσεων και Made in Italy, κ. Urso, επανέλαβε την ανάγκη αναθεώρησης των ευρωπαϊκών πολιτικών για την ενέργεια και τη βιομηχανία, υποστηρίζοντας ότι η Ευρώπη οφείλει να προστατεύσει την ανταγωνιστικότητα της παραγωγικής της βάσης. Ειδικότερα, κάλεσε την ΕΕ να επανεξετάσει το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών (ETS), το οποίο, όπως υποστήριξε, δημιουργεί στρεβλώσεις που επιβαρύνουν ιδιαίτερα την Ιταλία και τις επιχειρήσεις της. Παράλληλα, επανέλαβε την πρόταση για τη δημιουργία μιας πραγματικά ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς ενέργειας, ώστε οι ευρωπαϊκές βιομηχανίες να μπορούν να παράγουν με ανταγωνιστικό κόστος και ισότιμους όρους έναντι των διεθνών ανταγωνιστών τους. Όπως σημείωσε, η πράσινη μετάβαση δεν μπορεί να οδηγήσει στην αποβιομηχάνιση της Ευρώπης.

-Τεχνητή νοημοσύνη και ρομποτική. Ο Ι/Υπουργός γνωστοποίησε επίσης ότι η κυβέρνηση προετοιμάζει διάταγμα τον Οκτώβριο, με σκοπό την ανάπτυξη και εφαρμογή της τεχνητής νοημοσύνης και της ρομποτικής στη βιομηχανία. Τόνισε ότι η Ιταλία διαθέτει τις αναγκαίες δεξιότητες ώστε να αναπτύξει ένα δικό της τεχνολογικό και παραγωγικό μοντέλο, το οποίο θα αποτελέσει εναλλακτική λύση έναντι των ασιατικών προτύπων. Παράλληλα, υπογράμμισε ότι η Ιταλία συγκαταλέγεται ήδη μεταξύ των ευρωπαϊκών πρωταγωνιστών στη ρομποτική και μπορεί να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη ανθρωποειδών ρομπότ. Προς τούτο, το επόμενο διάστημα πρόκειται να πραγματοποιηθεί διάλογος μεταξύ κυβέρνησης, επιχειρηματικού κόσμου και συνδικάτων.

-Υπόθεση Ilva (ακολουθεί ξεχωριστό σημείωμα). Κ. Urso δήλωσε ότι η κυβέρνηση συνεχίζει τις προσπάθειες για την εξεύρεση βιώσιμης λύσης υπογραμμίζοντας ότι στο διεθνή διαγωνισμό για την

[1] Πρόκειται για την επίσημη Εφημερίδα της Καθολικής Εκκλησίας της Ιταλίας καθημερινής κυκλοφορίας
[2] Απόφαση του Εφετείου του Μιλάνου που ουσιαστικά οδηγεί στο κλείσιμο της θερμής φάσης παραγωγής (hot area) του εργοστασίου εάν δεν ικανοποιηθούν οι περιβαλλοντικοί όροι.

απόκτηση της Acciaierie d'Italia[3] συμμετέχουν η Jindal Steel International[4], η Flacks Group[5], μία ιταλική κοινοπραξία και ένας τέταρτος μεγάλος ευρωπαϊκός βιομηχανικός όμιλος, του οποίου η ταυτότητα δεν έχει μέχρι στιγμής δημοσιοποιηθεί.

-Κλάδος ιταλικής αυτοκινητοβιομηχανίας. Σε ό,τι αφορά τον τομέα της αυτοκινητοβιομηχανίας, ο ι/Υπουργός εξέφρασε την πεποίθηση ότι ο στόχος παραγωγής ενός εκατομμυρίου οχημάτων στην Ιταλία έως το 2030 παραμένει εφικτός. Επικαλέστηκε μάλιστα τα στοιχεία του πρώτου εξαμήνου του έτους, κατά το οποίο η παραγωγή της Stellantis στην Ιταλία αυξήθηκε κατά 13,7%, ενώ η παραγωγή επιβατικών αυτοκινήτων σημείωσε άνοδο 27,7%. Κατά την εκτίμησή του, η αύξηση οφείλεται στη γρήγορη προσαρμογή της εταιρείας στα νέα δεδομένα της αγοράς και στην εγκατάλειψη της μονοδιάστατης προσήλωσης στην ηλεκτροκίνηση, σε αντίθεση με άλλους ευρωπαϊκούς κατασκευαστές που εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν σοβαρές δυσκολίες, προχωρώντας σε κλείσιμο εργοστασίων και περικοπές προσωπικού. Ο κ. Urso, επανέλαβε επίσης τον στόχο προσέλκυσης και δεύτερης μεγάλης αυτοκινητοβιομηχανίας στην Ιταλία, στέλνοντας μήνυμα στήριξης σε όσες εταιρείες παράγουν με ευρωπαϊκά και ιταλικά εξαρτήματα στο πλαίσιο της στρατηγικής «Made in Europe».

-Υπόθεση Electrolux (ακολουθεί ξεχωριστό σημείωμα). Σχετικά με την Electrolux και το σχέδιό της για 1.700 απολύσεις, ο ι/Υπουργός εκτίμησε ότι υπάρχουν περιθώρια αποφυγής των περικοπών, υπό την προϋπόθεση ότι θα υπάρξουν αλλαγές στο ευρωπαϊκό κανονιστικό πλαίσιο. Υπενθύμισε ότι τα τελευταία χρόνια έχουν κλείσει 25 εργοστάσια του κλάδου στην Ευρώπη και γνωστοποίησε ότι η Ιταλία, με τη στήριξη της Γαλλίας, της Γερμανίας και της Πολωνίας, έχει ζητήσει από την ΕΕ να αναγνωρίσει τον κλάδο των οικιακών συσκευών ως στρατηγικής σημασίας, αντίστοιχα με την αυτοκινητοβιομηχανία. Παράλληλα, η Ι/κυβέρνηση έχει ζητήσει από την Electrolux να παρουσιάσει νέο βιομηχανικό σχέδιο που θα διασφαλίζει την παραγωγή και την απασχόληση, διαβεβαιώνοντας ότι σε μια τέτοια περίπτωση θα υπάρξει κρατική στήριξη, ακόμη και με έκτακτα μέτρα.

-Data Centers. Ο κ. Urso αναφέρθηκε επίσης στις επενδύσεις για νέα κέντρα δεδομένων (data centers), κυρίως στη Νότια Ιταλία, αναγνωρίζοντας ότι υπάρχουν ανησυχίες από τις τοπικές κοινωνίες σχετικά με την κατανάλωση ενέργειας και νερού από τις σχετικές εγκαταστάσεις. Σύμφωνα με τον ίδιο, τα έργα που λαμβάνουν τον χαρακτηρισμό στρατηγικής επένδυσης, υπόκεινται σε συγκεκριμένες περιβαλλοντικές προϋποθέσεις, οι οποίες αφορούν τη χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και τη βιώσιμη διαχείριση των υδάτινων πόρων.

-Ενιαία Ειδική Οικονομική Ζώνη. Ο ι/Υπουργός υπερασπίστηκε τον θεσμό της Ενιαίας Ειδικής Οικονομικής Ζώνης (ZES) στη Νότια Ιταλία, χαρακτηρίζοντάς τον ιδιαίτερα επιτυχημένο ως εργαλείο προσέλκυσης επενδύσεων και δημιουργίας θέσεων εργασίας. Υποστήριξε ότι το ενδιαφέρον πολλών περιφερειών για πιθανή επέκταση του μοντέλου και στη Βόρεια Ιταλία αποδεικνύει την αποτελεσματικότητά του. Διευκρίνισε, ωστόσο, ότι οι ευρωπαϊκοί κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων δεν επιτρέπουν τη χορήγηση των ίδιων οικονομικών κινήτρων εκτός των περιοχών που δικαιούνται ειδική μεταχείριση.

---

[3] Μετονομασία της εταιρείας μετά το έτος 2021 κατόπιν απόκτησης μεριδίου της από το ιταλικό κράτος

[4] Ο όμιλος **Jindal Steel & Power (JSPL), με έδρα το Νέο Δελχι,** αποτελεί έναν από τους μεγαλύτερους ιδιωτικούς χαλυβουργικούς ομίλους της Ινδίας, με δραστηριότητες στον χάλυβα, την ενέργεια, τα ορυχεία και τις υποδομές. Πρόκειται για έναν από τους πιο επιθετικούς διεκδικητικές της IlvAa με προσφορά 4 δις ευρώ.

[5] Η **Flacks Group** είναι ιδιωτικός επενδυτικός όμιλος με έδρα το Μαϊάμι των ΗΠΑ, ο οποίος εξειδικεύεται στην εξαγορά και αναδιάρθρωση επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν οικονομικές ή λειτουργικές δυσκολίες. Το 2026 αναδείχθηκε ως ο προτιμητέος επενδυτής για την απόκτηση της εταιρείας, παρουσιάζοντας σχέδιο επενδύσεων που εκτιμάται ότι μπορεί να φθάσει έως και τα **5 δισ. ευρώ** για τον εκσυγχρονισμό των εγκαταστάσεων, τη μείωση των εκπομπών και τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της παραγωγής χάλυβα στην Ιταλία.

Παράλληλα, ανακοίνωσε ότι η κυβέρνηση συνεργάζεται ήδη με τις περιφέρειες για τη δημιουργία νέων «περιοχών βιομηχανικής επιτάχυνσης», στις οποίες θα εφαρμόζονται ειδικές πολιτικές στήριξης για στρατηγικούς κλάδους, όπως η αυτοκινητοβιομηχανία, οι πράσινες τεχνολογίες και η χαλυβουργία.

Η συνέντευξη αναδεικνύει ότι η ιταλική κυβέρνηση το έτος 2026 αντιμετωπίζει μια **διττή πρόκληση**: αφενός τη διάσωση παραδοσιακών βιομηχανικών κλάδων (χάλυβας, λευκές συσκευές, αυτοκινητοβιομηχανία) οι οποίες αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες και σημαντικές ζημίες, αφετέρου την προσέλκυση νέων επενδύσεων σε τομείς υψηλής τεχνολογίας όπως η τεχνητή νοημοσύνη, η ρομποτική και τα κέντρα δεδομένων. Στο πλαίσιο αυτό, η ιταλική κυβέρνηση επιδιώκει μεγαλύτερη ευελιξία στους ευρωπαϊκούς κανονισμούς για την ενέργεια, το περιβάλλον και τις κρατικές ενισχύσεις, προκειμένου να ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα της ιταλικής βιομηχανίας.

.

1. **<u>Σημείωμα -Υπόθεση Ilva</u>**. Η ILVA αποτελεί τη μεγαλύτερη χαλυβουργική μονάδα της Ιταλίας και μία από τις σημαντικότερες βιομηχανίες της Ευρώπης. Το εργοστάσιο του Τάραντα ιδρύθηκε τη δεκαετία του 1960 στο πλαίσιο της βιομηχανικής ανάπτυξης της Ν. Ιταλίας και εξελίχθηκε σε βασικό προμηθευτή χάλυβα για την αυτοκινητοβιομηχανία, τις κατασκευές και τη μηχανολογική βιομηχανία της χώρας. Από τις αρχές της δεκαετίας του 2010, η εταιρεία βρέθηκε στο επίκεντρο σοβαρής περιβαλλοντικής και δικαστικής διαμάχης. Οι εκπομπές ρύπων από το εργοστάσιο συνδέθηκαν με επιβάρυνση της δημόσιας υγείας στην περιοχή του Τάραντα, γεγονός που οδήγησε σε σειρά ερευνών, δικαστικών παρεμβάσεων και αυστηρότερων περιβαλλοντικών υποχρεώσεων για τη λειτουργία της μονάδας.

Το 2018 η διαχείριση της εταιρείας πέρασε στην **ArcelorMittal**, τον μεγαλύτερο παραγωγό χάλυβα παγκοσμίως, με στόχο την αναδιάρθρωση και τον εκσυγχρονισμό της παραγωγής. Ωστόσο, οι διαφωνίες μεταξύ της εταιρείας και του ιταλικού Δημοσίου, σε συνδυασμό με τις περιβαλλοντικές υποχρεώσεις, το αυξημένο ενεργειακό κόστος και τη δυσμενή συγκυρία στην αγορά χάλυβα, οδήγησαν σε νέα οικονομικά προβλήματα.

Το 2021 το ιταλικό κράτος, μέσω της **Invitalia**, απέκτησε το 38% της εταιρείας και δικαίωμα κοινής διοίκησης (με την **ArcelorMittal)**, η οποία μετονομάστηκε σε **Acciaierie d'Italia**. Στόχος ήταν η διάσωση μιας βιομηχανίας στρατηγικής σημασίας για τη χώρα και η διασφάλιση χιλιάδων θέσεων εργασίας. Παρά ταύτα, η εταιρεία συνέχισε να αντιμετωπίζει οικονομικές δυσχέρειες και το 2024 τέθηκε σε καθεστώς έκτακτης διαχείρισης.

Σήμερα, η ILVA τελεί υπό καθεστώς έκτακτης διαχείρισης και αναζητεί νέο επενδυτή. Από τη μία πλευρά, η κυβέρνηση αναζητεί νέο επενδυτή μέσω διεθνούς διαγωνιστικής διαδικασίας, στην οποία συμμετέχουν διάφορα βιομηχανικά και επενδυτικά σχήματα. Από την άλλη, οι δικαστικές αποφάσεις για την προστασία της δημόσιας υγείας και του περιβάλλοντος επιβάλλουν σημαντικές αλλαγές στον τρόπο λειτουργίας της μονάδας. Το συνολικό αναγνωρισμένο παθητικό (οφειλές) του ομίλου ανέρχεται σε περίπου **5,4 δισ. ευρώ**, γεγονός που καταδεικνύει τη σοβαρότητα της οικονομικής κρίσης του μεγαλύτερου χαλυβουργικού συγκροτήματος της Ιταλίας. Ήδη από το 2024 η εταιρεία αντιμετώπιζε χρέη άνω των **3 δισ. ευρώ**, γεγονός που οδήγησε στην κρατική παρέμβαση και στην απομάκρυνση της ArcelorMittal από τη διοίκηση.

Η ι/κυβέρνηση θεωρεί στρατηγικής σημασίας τη διατήρηση της παραγωγής χάλυβα στην Ιταλία, τόσο για λόγους βιομηχανικής πολιτικής όσο και για την προστασία χιλιάδων θέσεων εργασίας. Παράλληλα, προωθείται σχέδιο μετάβασης προς την παραγωγή «πράσινου χάλυβα», με τη σταδιακή αντικατάσταση των υψικαμίνων από ηλεκτρικούς κλιβάνους και νέες τεχνολογίες χαμηλών εκπομπών άνθρακα. Η μετάβαση αυτή θεωρείται καθοριστική τόσο για τη συμμόρφωση με τους ευρωπαϊκούς περιβαλλοντικούς στόχους όσο και για τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της ιταλικής χαλυβουργίας.

Η υπόθεση της ILVA έχει αποκτήσει ιδιαίτερη πολιτική σημασία, καθώς η κυβέρνηση τη θεωρεί στρατηγικό ζήτημα για τη βιομηχανική αυτονομία της Ιταλίας. Σύμφωνα με τον Υπουργό Επιχειρήσεων και Made in Italy, η διατήρηση της εγχώριας παραγωγής χάλυβα είναι απαραίτητη για τη στήριξη της μεταποίησης και την αποφυγή περαιτέρω αποβιομηχάνισης της χώρας και της Ευρώπης.

2. <u>Σημείωμα -Υπόθεση Electrolux</u>. Η σουηδική πολυεθνική εταιρεία οικιακών ηλεκτρικών συσκευών Electrolux βρίσκεται σε φάση σημαντικής αναδιάρθρωσης στην Ιταλία και ευρύτερα στην Ευρώπη, στο πλαίσιο της προσπάθειάς της να προσαρμοστεί στις μεταβαλλόμενες συνθήκες της αγοράς και να ενισχύσει την ανταγωνιστικότητά της.

Τον Μάιο του 2026 ανακοίνωσε σχέδιο περικοπής περίπου 1.700 θέσεων εργασίας στην Ιταλία, που αντιστοιχούν σε περισσότερο από το 40% του προσωπικού της στη χώρα, καθώς και το κλείσιμο του εργοστασίου της στο Cerreto d'Esi (απορροφητήρων) στην περιφέρεια Μάρκε. Η εταιρεία αποδίδει την απόφαση αυτή στη μειωμένη ζήτηση για οικιακές ηλεκτρικές συσκευές ευρωπαϊκής κατασκευής, στο υψηλό κόστος παραγωγής στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στον εντεινόμενο ανταγωνισμό από τους ασιατικούς ομίλους Midea, Haier και Hisense. Οι περικοπές επηρεάζουν επίσης τις μονάδες παραγωγής στις περιοχές Porcia (παραγωγή πλυντηρίων), Susegana (παραγωγή ψυγείων), Forlì-Emilia Romagna (παραγωγή φούρνων, εστιών και άλλων συσκευών κουζίνας) και Solaro-Lombartia (βιομηχανικές και διοικητικές λειτουργίες), ενώ σε παγκόσμιο επίπεδο ο όμιλος υλοποιεί ευρύτερο πρόγραμμα αναδιάρθρωσης που αφορά περίπου 3.000 θέσεις εργασίας (41.000 θέσεις εργασίας παγκοσμίως), με στόχο τη μείωση του λειτουργικού κόστους και την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητάς του.

Παρά τις πρόσφατες δυσκολίες, η Ιταλία να αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους παραγωγικούς κόμβους της Electrolux στην Ευρώπη και μία από τις βασικές αγορές του ομίλου. Η χώρα διαθέτει εξειδικευμένο εργατικό δυναμικό με μακρά παράδοση στους κλάδους της μηχανολογίας και των ηλεκτρικών συσκευών, ανεπτυγμένο δίκτυο προμηθευτών και υπεργολάβων, σύγχρονες βιομηχανικές υποδομές και στρατηγική γεωγραφική θέση, που επιτρέπει την αποτελεσματική εξυπηρέτηση των αγορών της Κεντρικής και Νότιας Ευρώπης. Παράλληλα, η παραγωγή στην Ιταλία συνδέεται με υψηλή τεχνογνωσία και ισχυρή παράδοση στον βιομηχανικό σχεδιασμό, στοιχεία που προσδίδουν προστιθέμενη αξία στα προϊόντα του ομίλου. Ωστόσο, τα πλεονεκτήματα αυτά αντισταθμίζονται εν μέρει από το υψηλό ενεργειακό και εργασιακό κόστος που αντιμετωπίζει σήμερα η ευρωπαϊκή βιομηχανία.

Σε επίπεδο οικονομικών επιδόσεων, ο όμιλος Electrolux κατέγραψε το 2025 καθαρό κύκλο εργασιών 131,3 δισ. σουηδικές κορώνες (SEK), έναντι 136,2 δισ. SEK το 2024. Τα λειτουργικά κέρδη (operating income) διαμορφώθηκαν σε 3,7 δισ. SEK, έναντι περίπου 1,7 δισ. SEK το 2024, ενώ το λειτουργικό περιθώριο κέρδους ανήλθε σε 2,8%. Τα αποτελέσματα αυτά αντανακλούν τη σημαντική βελτίωση της κερδοφορίας του ομίλου, κυρίως λόγω μέτρων εξοικονόμησης κόστους που απέφεραν θετική

επίδραση ύψους περίπου 4 δισ. SEK.

Αξίζει να σημειωθεί ότι τα καθαρά κέρδη μετά φόρων (income for the period) το 2025 ανήλθαν σε περίπου 1,2 δισ. SEK, έναντι περίπου 0,3 δισ. SEK το 2024, επιβεβαιώνοντας τη βελτίωση των οικονομικών επιδόσεων του ομίλου παρά το δυσμενές επιχειρηματικό περιβάλλον και τις πιέσεις που εξακολουθεί να αντιμετωπίζει η ευρωπαϊκή αγορά οικιακών ηλεκτρικών συσκευών. Ωστόσο, η διοίκηση αποφάσισε να μην προτείνει διανομή μερίσματος για το 2025, προκειμένου να ενισχύσει περαιτέρω τη χρηματοοικονομική θέση της εταιρείας και να υποστηρίξει τη συνεχιζόμενη διαδικασία αναδιάρθρωσης.